

Dosarul nr. 2ra-258/2022
2-21036093-01-2ra-25022022

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (V. Craveț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Railean Vasile,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Railean
Vasile, împotriva lui Cebotar Ion cu privire la recuperarea prejudiciului biologic,
material și moral,
împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 10 martie 2021, Railean Vasile a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva lui Cebotar Ion privind recuperarea prejudiciului biologic, material și
moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 16 decembrie 2020,
aproximativ ora 12.00, aflându-se în incinta școlii auto din or. xxxx, str. xxxx,
Cebotar Ion a inițiat un conflict adresându-i cuvinte necenzurate și jignitoare. L-a
agresat fizic provocându-i leziuni corporale sub formă de edem a-l obrazului drept,
echimoză împrejurul ochiului drept, hemoragie în sclera ochiului drept, calificate
ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Prin decizia Inspectoratului de Poliție Drochia din 29 ianuarie 2021, Cebotar
Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78
alin. (2) și art. 354 din Codul contravențional, fiind sancționat cu amendă.

Reclamantul a menționat că a urmat tratament medical, procurând
medicamente în sumă de 1321,30 de lei. Totodată, în rezultatul acțiunilor ilicite ale
lui Cebotar Ion i-au fost provocate mari suferințe fizice, fiind maltratată în loc
public în prezența mai multor persoane, prejudiciul moral cauzat constituind 5 000
de lei, cât și prejudiciul biologic în sumă de 5 000 de lei. Pîrîtul i-a deteriorat și
scurta din piele în sumă de 2 000 de lei, iar în total a solicitat încasarea
prejudiciului material în sumă de 3 321,30 de lei, a prejudiciului moral în sumă de
5 000 de lei și prejudiciul biologic în sumă de 5 000 de lei.

Prin hotărârea din 08 septembrie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Railean Vasile.

S-a încasat de la Cebotar Ion în beneficiul lui Railean Vasile prejudiciul biologic în sumă de 4 000 de lei, prejudiciul material în sumă de 3 321,30 de lei și prejudiciul moral în sumă de 3 000 de lei.

La 13 septembrie 2021, Cebotar Ion, reprezentat de avocatul Grigore Postovanu, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 08 septembrie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul Central, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de apel depusă de Cebotar Ion, reprezentat de avocatul Grigore Postovanu, casată integral hotărârea din 08 septembrie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul Central și emisă o hotărâre nouă prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Cebotar Ion în beneficiul lui Railean Vasile prejudiciul material în sumă de 1 321,30 de lei, prejudiciul moral în sumă de 3 000 de lei și taxa de stat în sumă de 150 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, solicitarea de încasare a prejudiciului material în sumă de 3 321,30 de lei, este compusă din cheltuieli suportate pentru procurarea medicamentelor în sumă de 1321,30 lei, cât și cheltuieli necesare pentru procurarea scurtei din piele în sumă de 2 000 de lei, deteriorată urmare a acțiunilor ilegale a lui Cebotar Ion.

Astfel, la stabilirea prejudiciului cauzat lui Railean Vasile ca urmare a vătămării corporale, urmează a se ține cont și de prevederile art. 2028 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății – de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.

Curtea de Apel Bălți a stabilit că, în urma acțiunilor ilegale ale lui Cebotar Ion, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu material, întrucât ultimul a fost nevoit să adreseze după asistență medicală calificată, să procure medicamente, achitarea cărora se confirmă prin bonuri fiscale în sumă totală de 1321,30 de lei. Totodată, instanța de apel a invocat că Railean Vasile nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme că scurta a cărui valoare se solicită a fi încasată, a fost deteriorată ca urmare a acțiunilor ilegale a lui Cebotar Ion, nefiind prezentate nici probe privind costul real al bunului presupus deteriorat.

Cu referire la solicitarea de reparare a prejudiciului biologic ca urmare a vătămării corporale manifestată prin edemul obrazului drept, echimoza împrejurul ochiului drept, hemoragie în sclera ochiului drept, instanța de apel a constatat că vătămarile corporale nu duc la pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman, prin urmare lui Railean Vasile nu i-a fost cauzat careva prejudiciu biologic.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral instanța de apel a conchis că suma de 3 000 de lei va asigura lui Railean Vasile o compensație suficientă și echitabilă a prejudiciului moral suferit, în rest, suma pretinsă cu titlu de prejudiciu moral fiind una exagerată or, încasarea prejudiciului moral nu trebuie să îmbogățească o parte sau să micșoreze patrimoniul celeilalte părți, dar urmează a fi una egală pe

măsura daunei morale pricinuite.

A menționat instanța de apel că Railean Vasile, prin efectul legii, a fost scutit de la achitarea taxei de stat, iar ținând cont de soluția asupra litigiului, s-a încasat de la Cebotar Ion în contul bugetului de stat suma de 150 de lei.

La 11 februarie 2022, Railean Vasile, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie menținută în vigoare hotărârea instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a emis o decizie ilegală și neîntemeiată prin faptul că leziunile corporale provocate de către Cebotar Ion au fost dovedite prin actul de examinare medico-legală și decizia Inspectoratului de Poliție Drochia, pîrîtul fiind recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) și art. 354 din Codul contravențional.

A menționat că conform prevederilor art. 2033 alin. (1) din Codul civil, în cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lângă repararea prejudiciului patrimonial și celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăși vătămare (prejudiciul biologic).

Consideră că instanța de apel nejustificat a exclus prejudiciul material în mărime de 2 000 de lei, acesta fiind dovedit prin decizia Inspectoratului de Poliție Drochia din 29 ianuarie 2021. Totodată și cuantumul prejudiciului moral a fost redus nefondat de la 4 000 de lei la 3 000 lei, deoarece a fost maltratată și prin acțiunile ilicite ale lui Cebotar Ion i-au fost cauzate leziuni corporale.

La 25 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de Railean Vasile, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 141).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 decembrie 2021, decizia fiind recepționată de către recurent la data de 31 ianuarie 2022 (f.d. 130).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 februarie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Railean Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Railean Vasile.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh